

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa **P. H.**, bytom Ľ... O. X., P., právne zastúpeného JUDr. J. V., advokátom v P., Ul. P. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni – ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sd 84/2007-38 z 31.03.2008 takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sd 84/2007-38 zo dňa 31.03.2008 a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 253,12 EUR do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu JUDr. J. V..

O d o v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne z 20.02.2007 č. 222-955/2007, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 272 ods. 3. zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Krajský súd dôvodil tým, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ nemal ku dňu 31.

decembra 2003 vyplácanú žiadnu náhradu za stratu na zárobku, ktorá by sa následne mala transformovať na úrazovú rentu od 01. januára 2004. To, že u navrhovateľa došlo k strate zamestnania, a to na základe dohody s jeho zamestnávateľom, pričom potom sa navrhovateľ zaevidoval na ÚPSVaR ako nezamestnaný a poberal dávku v nezamestnanosti, nezakladá u navrhovateľa oprávnenie na doplatenie rozdielu medzi súčtom dávky v nezamestnanosti a invalidným dôchodkom, ktorý sa odpočíta od priemerného hrubého zárobku priznaného pred zistenou chorobou z povolania. Podľa názoru krajského súdu strata zamestnania navrhovateľa (dobrovoľná) sa následná strata časti príjmov nie je a nebola v príčinnej súvislosti so zistenou chorobou z povolania, ale je škodou zo stratenej pracovnej príležitosti, ktorá nie je v príčinnej súvislosti so zistenou chorobou z povolania, a preto nemohla a nemôže byť pripočítaná k strate zárobku, resp. k úrazovej rente, na ktorú sa transformovala náhrada za stratu na zárobku. Sám navrhovateľ sa dobrovoľne vzdal časti svojho príjmu, ktorý mu plynul z pracovného pomeru, a to za poskytnutia určitej výhody zamestnávateľom, a to vyplatením päťmesačného dostupného.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku súdu namietal, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, namietal postup odporkyne pri výpočte jeho renty a teda právne posúdenie veci. Žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a zrušiť rozhodnutie odporkyne a tiež priznať náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, ktoré v odvolaní vyčíslil.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala prvostupňový rozsudok, ako vecne správny potvrdiť. Odporkyňa uviedla, že neprevzala od zamestnávateľa navrhovateľa výplatu náhrady straty na zárobku, ktorá by následne mohla byť transformovaná na úrazovú rentu. Túto skutočnosť oznámila navrhovateľovi listom z 23.02.2004. Odporkyňa zotrvala na skutkovom zistení, že do 31.12.2003 navrhovateľovi nevznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku transformovateľný podľa § 272 ods. 3 zákona.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Krajský súd sa nevysporiadal so všetkými relevantnými námietkami navrhovateľa voči rozhodnutiu odporkyne, ktoré navrhovateľ zopakoval aj v podanom odvolaní. Podstatou rozhodnutia odporkyne je zistenie, že navrhovateľovi nebola k 31.12.2003 stanovená výška

náhrady za stratu na zárobku, výplatu ktorej by ako úrazovú rentu odporkyňa prevzala podľa § 272 ods. 3 vyhlášky č. 461/2003 Z. z. Preto rozhodla, že navrhovateľovi nepatrí úrazová renta podľa § 272 ods. 3 zákona.

Krajský súd prevzal uvedený skutkový záver odporkyne napriek tomu, že obsah spisu jednoznačne nedáva podklad pre takýto záver. V spise sa nachádzajúce písomnosti nasvedčujú tomu, a tiež aj samotné rozhodnutie odporkyne, že dôvodom právneho záveru, že „navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu“ podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z., sú len výpočty odporkyne, podľa ktorých mu nevznikla do 31.12.2003 strata na zárobku. Uvedený skutkový a právny záver je však podľa názoru odvolacieho súdu nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Z rozhodnutia a ani zo spisového materiálu však nevyplýva, na akom skutkovom základe vyčíslila odporkyňa zárobky navrhovateľa za mesiace júl – december 2003. Spisový materiál nedáva podklad ani pre záver, či zamestnávateľ vyplácal akúkoľvek náhradu straty na zárobku potom, ako bola choroba z povolania zistená (05.05.2003).

Oznámenie poistnej udalosti predložil zamestnávateľ Sociálnej poisťovni – pobočka v Prievidzi 20.06.2003 (viď dokumentáciu pod por. Č. 3 predložená odporkyňou). Ak odporkyňa mala plniť náhradu za stratu na zárobku za poisteného zamestnávateľa už pred 01.01.2004 (viď bod 18 hlásenia), mala sa vo svojom rozhodnutí s uvedenou skutočnosťou vypoariadať, aj z toho hľadiska, ako boli usporiadané nároky navrhovateľa od 05.05.2003 do ukončenia pracovného pomeru a po jeho ukončení zo strany zamestnávateľa i samotnej odporkyne. Len tak je možné zistiť rozhodujúce skutočnosti pre záver, či došlo alebo nedošlo k prevzatiu výplaty straty na zárobku patriacej k 31.12.2003.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že odporkyňa nerozhodovala o úrazovej rente ani podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z., odvolací súd je toho názoru, že obsah výroku rozhodnutia súdu z 30.09.2005 v konaní proti nečinnosti, podľa ktorého mala odporkyňa rozhodnúť o úrazovej rente od 01.01.2004, nerozlišuje právny dôvod, či má ísť o úrazovú rentu podľa § 88 alebo o úrazovú rentu transformovanú podľa § 272 ods. 3 zákona. Odporkyňa mala teda konať a rozhodnúť aj o prípadnom nároku podľa § 88 zákona, ako sa toho navrhovateľ aj domáhal.

Keďže navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa aj v konaní pred odvolacím súdom v sume 253,12 EUR tak, ako to bolo vyčíslené v odvolaní podanom právnym zástupcom a ktoré bolo odporkyni doručené.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 2 a § 250ja ods. 3 O.s.p., pričom dôvod zrušenia rozhodnutia odporkyne je daný ustanovením § 250j ods. 3. O.s.p.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Katuščáková

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu